

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 169, Έτος 18ο, Φεβρουάριος - Μάρτιος 2012

Η ΕΥΚΟΛΗ ΛΥΣΗ

Είναι φανερό ότι όλοι οι Έλληνες έχουμε μερίδιο ευθύνης για την δραματική οικονομική κατάσταση, στην οποία έχει περιπέσει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Άλλος λίγο, άλλος περισσότερο και άλλος πολύ, καθένας με τον τρόπο του και με τις δυνατότητές του έχουμε σπρώξει το μέλλον μας προς την καταστροφή. Όμως είναι σημαντικό το χάος που μπορεί να εκτείνεται από το λίγο άδικος έως το πολύ άδικος και μετράει πολύ στη ζυγαριά του δίκαιου κριτή το ποσόν και το ποιόν της αδικίας. Η φράση «όλοι μαζί τα φάγαμε» είναι αποτυχημένη στο να αποδώσει **ανάλογες** ενοχές σε κυβερνώντες και λαόν, προσδίδοντας -κατά την πρόθεση του κ. υπουργού που την εξέφρασε- **ίσες** ενοχές στους μεν και στους δε, ισοπεδώνοντας τις ευθύνες της παρανομίας.

Κλασικό παράδειγμα η γενίκευση του κακού, ώστε μέσα στη μαυρίλα της μουτζούρας κανείς να μην μπορεί να γυρεύει δίκιο για την κατακάθαρη επιδερμίδα του...

Άλλο πράγμα να βρίσκεται κανείς σε θέση υπεροχής (κρατικός παράγων, ηγετικό στέλεχος) εμπνεόμενος από την οίστρο «δημοκρατικού» οργανισμού, να περιδινείται στην άβυσσο της καταναλωτικής ασυδοσίας (Ολυμπιάδα, χρηματιστήρια, γκόλντεν μπούς-χρυσά παιδιά, δωροδοκίες ζίμενς, προμήθειες, προσοδοφόρα μεγάλα έργα, στρατιωτικοί εξοπλισμοί, υποβρύχια, και λοιπές της οικονομική θάλασσας εκσυγχρονιστικές ρουφήχτρες που μας πνίξανε).

Και άλλο η ανέκαθεν ακμάζουσα οικονομική λαϊκή αδυναμία, που ξυλοδέρνεται στους δρόμους ζητώντας αξιοπεριεστέρα ζωή ή και διαπραττώντας μικροπαραβάσεις, αμείλικτα καλείται να λογοδοτεί!

*Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια,
χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.*

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Το χρονικό του Ακαθίστου Ύμνου

Αναδημοσιεύουμε, λόγω επικαιρότητας, το άρθρο «Το χρονικό του Ακαθίστου Ύμνου», από το υπ' αριθμ. 150 φύλλο του περιοδικού «Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ», μηνός Μαρτίου 2009.

Αναρωπιόμαστε, εάν σαν Ορθόδοξος Εκκλησία είχαμε κανένα άλλο τρόπο διαμαρτυρίας εκτός από αυτόν που επεκράτησε, της σιωπής και της νηφαλιότητας, έναντι του ενός εκατομμυρίου απολυθέντων από την εργασία των, των εγγονών μας, υπό ομηρείαν οικονομικήν καταχρεωμένων και του πλούτου του υπεδάφους της χώρας μας «ξαλαφρωμένου».

Οι πάντες κάτι γνωρίζουμε, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο για το πώς, τότε και υπό ποιες συνθήκες γεννήθηκε ο Ύμνος αυτός. Το αιώνιο απαύγασμα ευγνωμοσύνης της Ελληνικής ψυχής προς την ακαταμάχητον προστασία της Υπεραγίας Θεοτόκου, που εδραιοίτη την πίστη και την ελπίδα πάντων των θλιβομένων και κινδυνευόντων.

Κατά τις αρχές του 7ου μ. Χ. αιώνας, ο μεγαλόψυχος και μεγαλοφυής βασιλεύς του Βυζαντίου Ηράκλειος, ικανότατος στρατιωτικός και διοικητής του Θεοσεβούς λαού του, διαπνεόμενος και ο ίδιος από την αυτήν ισχυρή και ζώσα πίστη, ευρέθη πιεζόμενος από δυσχερέστατες και απειλητικές συνθήκες. Οι πυρολάτρες Πέρσες ισχυροποιημένοι εκεί-

νη την εποχή μαζί με τους συμμάχους τους Αβαροσλάβους, απ' όλες τις μεριές έσφιγγαν τον κλοιό γύρω από την βασιλεύουσα, κατάσταση που θα δημιουργούσε αδιέξοδο στην ψυχή του κάθε ηγέτη.

Σε ειρηνευτικές προτάσεις προς τον βασιλιά των Περσών Χοσρόη, δέχθηκε ο Ηράκλειος την αλαζονική απάντηση: «να εγκαταλείψουν οι Χριστιανοί την πίστη του Χριστού και να λατρεύουν τον ήλιο, ώστε να μπορέσει να ξεκινήσει αρχή διαπραγματεύσεως». Καταλαβαίνοντας ο Ηράκλειος τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα του και ότι απειλείτο με αποχριστιανισμό ο λαός του σε περίπτωση ήττας, αντί να ολιγοψυχήσει, επλήσθη ακατάβλητης δυνά-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Προσευχή στον Άγιο Γεώργιο

Μέσα στις ανερχόμενες και ανεξιχνίαστες ημέρες που ζούμε, όπου πολλοί δεν έχουμε συνειδητοποιήσει αν ζούμε μέσα σ' ένα ονειρικό εφιάλη, ή μια παγερή πραγματικότητα, χωρίς να προλαβαίνουμε να κατατάξουμε στο νου μας τα μεγάθη των μηδενιστικών νόμων και κανονισμών που συνεχώς ανακοινώνονται και αφορούν εμάς τους ανθρώπους που θα τους υποστούμε, ξαφνικά και μια ευχάριστη είδηση!

Έρχεται στην περιοχή μας το ιερό λείψανο της χειρός του Αγίου Γεωργίου για προσκύνημα!

Μεγάλη ευλογία αυτή την ώρα της μεγάλης ανάγκης, όπου οι ανάληπτες και ψυχρά ανακοινωθείσες αθρόες απολύσεις εργαζομένων σωριάζονται σαν νούμερα στις χλωματερές της δυστυχίας, μαζί με τις ατελείωτες ουρές των θυμάτων της φορομηχανικής αδηφαγίας, με τους μισθούς και τις συντάξεις συμπίεσμένες και στυμμένες, για να βγάλουν οι εργοδότες το ζουμί της ανάπτυξης, με τα λεφτά που θα τους περισσεύουν από τους μισθούς των εργατών των «αμησάντων τας χώρας των» (Ιακ. ε' 4).

Μεγάλη ανακούφιση και ελπίδα αυτή την ώρα μας δίνει η αιφνίδια παρουσία και ανάμνηση του τροπαιοφόρου και Μεγαλομάρτυρος και υπερασπιστή των πολεμουμένων και ελευθερωτή των εις αφανισμόν κα-

ταδικασμένων.

Υπερμέγεθος κλιμάκιο ειδικών περί τα φορολογικά και τα λοιπά πολιτικά αμαρτήματα μάς έχει έλθει υπό τον κ. Ράιχενμπαχ για να μας λούσει με γενική εθνική ταπείνωση πέρα απ' όλες τις άλλες προαναφερθείσες δυστυχίες μας. Θα πιάσει από το χεράκι τον κάθε υπουργικό αρμόδιο, όπως οι καλοί γονείς τον μικρό μαθητή της πρώτης δημοτικού, και θα τον μάθει να γράφει το άλφα και το βήτα. Και περισσότερο θα επιμείνει στην αξιοποίηση της κρατικής μας περιουσίας, γιατί περιμένουν πολύ καιρό εδώ οι υποψήφιοι αγοραστές εκ της Εσπερίας, για να μας απαλλάξουν από τα χρυσαφικά μας.

Έλα, Πολύτιμε και Σεβαστέ μας Άγιε (Συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΥΚΟΛΗ ΛΥΣΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Με ποιο **ιαβέρειο δικαίωμα** εξιώνονται αυτά τα ασύγκριτα παραβατικά μεγέθη, και σπεύδουν τα πολιτικά μας λιοντάρια, πλήρη οργής, να εφαρμόσουν την **εύκολη και βολική λύση** τσακίζοντας με απανωτές οικονομικές αφαιμάξεις ένα λαό, χωρίς, έστω για τους τύπους, να στερηθούν συμβολικά κάτι από τις χορταστικές τους αποδοχές, όπως κατάφερε τελικά να κάνει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για παραδειγματισμό;

Παραδειγματισμό όχι του παινομένου λαού, με το 1.000.000 απολυμένους, αλλά παραδειγματισμό αυτών που ξεσάλωσαν στις δύο τελευταίες κυβερνήσεις με τον περίγυρό τους! Πώς πάμε τώρα να εξισώσουμε με το λαό τα μεγαθήρια, που μέσα στην κυβερνητική τους μέθη ή και απόγνωση, αν θέλετε, υπογράφουν **καθωσπρεπικές αποφάσεις** που τους εξασφαλίζουν ευυπόληπτες θέσεις; Πώς τους παραβάλουμε με ανθρώπους αγωνιστές της καθημερινότητας που ευελπιστούν σ' ένα αξιοπρεπέστερο βίο, έστω και παραβαίνοντας γραφειοκρατικές παραγράφους, τελείες και κόμματα.

Ποια όμως κομωδία παίχθηκε τελευταία στη Βουλή των Ελλήνων με αποκορύφωμα την απόφαση της δραματικής ψηφοφορίας της 12/2/2012 όπου το ΝΑΙ της επαίσχυντης δουλειάς... έσωσε(!) την χώρα μας από την χρεοκοπία;...

Ούτε εσκέφτηκαν οι εθνοσωτήρες μας να προσπαθήσουν, ν' αγωνιστούν, να ερευνήσουν, να υποχρεώσουν τους άρπαγες να φέρουν τα χρήματα πίσω. Υπέγραψαν ένα καινούργιο μνημόνιο 600 σελίδων που τους εδόθη από το ΔΟΥ ΝΟΥ ΤΟΥ, προ ολίγων ωρών, για να το διαβάσουν, να το αποδεχθούν και να το υπογράψουν! Ένα πρόγραμμα που εκτυλισσόμενο τώρα σφίγγει τη θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού!

Παιδαριώδεις συμπεριφορές εθνικών αρχόντων! Ανευθυνότητα τρόπαια που θα τα θαυμάσει η ιστορία... και ο διάβολος θα ομολογήσει, ότι εγώ δεν σοφίστηκα ποτέ μου τέτοια πράγματα και ντρέπομαι που τώρα στα γεράματα μου τα μαθαίνω από τους ανθρόπους, έστω και βουλευτές!!!

Αυτές είναι οι **εύκολες λύσεις** που φορτώνονται επάνω στο λαό και πιστεύουν ότι είναι ο μόνος τρόπος εξόδου από την κρίση!

Αθώοι οι ηγέτες μας, νίπτουν τας χείρας των στο ίδιο νερό που ένιψε τα χέρια του και ο Πιλάτος. Κατά την επιστημοσύνη των άλλος τρόπος λύσης του προβλήματος δεν υπάρχει ευχερέστερος από το να τα φορτώσουνε όλα επάνω στο υποζύγιο της υπομονής.

«Και σ' εσάς τους νομικούς αλίμο-

νό σας που φορτώνετε τους ανθρώπους με φορτία δυσβάστακτα και με ένα δάχτυλό σας δεν λέτε να τα αγγίξετε» (Λουκ. ια' 46). Δεν απειλεί εδώ, ούτε αλλού κανέναν ο Χριστός, αλλά προλέγει: «εσύ που πριονίζεις την κλάρα πάνω στην οποία κάθεσαι θα πέσεις και θα γκρεμοτσακιστείς! «Ζήλος λήψεται λαον άπαιδευτον, και νυν πυρ τούς ύπεναντίους έδεται» (Ωδή Ησαΐα). Ας μάθουν λοιπόν δικαιοσύνη, ειλικρινή, οι σεβαστοί μας αφέντες και άρχοντες και όχι υποκριτική, επιλέγοντας βολικές σ' αυτούς λύσεις, με κίνδυνο να προκαλέσουν ολοκαυτώματα από λαόν βασανιζόμενο που ίσως δεν αντέξει να συγκρατηθεί.

Ποιος θα μπορέσει να ειπεί ότι η υπόθεση αυτή της ελληνικής λαϊκής καταπίεσης, με τις αθρόες απολύσεις, χαράτσια, απανωτές φορολογικές επιβαρύνσεις, αδέξιες οικονομικές «χειρουργικές» επεμβάσεις από ένα πανικόβλητο κράτος που επιμένει να **αρνείται ν' αγγίξει τους έχοντες**, κατευθυνόμενο επιθετικά, σαν υπνωτισμένο, εναντίον των **μη έχόντων**. Ποιος θα μπορέσει να ειπεί ότι τέτοιες συμπεριφορές έχουν σχέση με την λογική και όχι με ένα επικίνδυνο ρίσκο;

Μπορεί να υπάρξει κάποια ώρα που θα χρειαστεί να ριψοκινδυνέψουμε στη ζωή μας. Πότε όμως, αφήνοντας στο απυρόβλητο και εις πάσαν άνεσιν αυτούς που **φοβόμαστε**, θυσιάζοντας τους αδυνάτους **σαν εύκολη λύση**; Τιμή στο θάρρος και την λεβεντιά μας..., διότι οι Σαμψών που θα μπορούσαν να αγκαλιάσουν τις κολώνες του οικοδομήματος της **αρπαγής και των καταχρήσεων** για να σωριαστεί σε ερείπια, μας έχουν τελειώσει! Ποιοι θα είναι αυτοί οι τολμηροί που θα ξεσκεπάσουν τους ομοίους των, χωρίς να εμπλακούν και οι ίδιοι στα γρανάζια των καταγγελιών τους;...

Ασύμφορη και ασυνήθιστη η λύση αυτή για κοινωνικούς κύκλους όντων που είναι μαθημένα να ζουν στον κόσμο τους ανενόχλητα και απροβλημάτιστα. Ας μην αδικούμε λοιπόν τους σεβαστούς μας οικονομολόγους για τον **αυθορητισμό τους**, να επισείουν στον πολύπαθο λαό την **πατρική τους οργή**, για να κάνει το καθήκον του! Είναι πεπεισμένοι οι θεοφώτιστοι, ότι πρέπει να θέσουν, οπωσδήποτε, τις βρεφονηπιακές μας ενοχές σε κίνηση, για να συντελεστεί το θαύμα της οικονομικής μας ανόρθωσης!

Μόνο με τις **ατελείωτες, οικειοθελείς, μαζοχιστικές** θυσίες ημών των **ανθρώπων της μιας χρήσεως** θα λυθεί το πρόβλημα!..

Γ. Σ. Γκεζερλής

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρτα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, gbelis@di.uoa.gr
Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην
ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Προσευχή στον Άγιο Γεώργιο

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Γεώργιε, προστάτη των αδικουμένων και υπερασπιστή της Ορθοδοξίας και της Ρωμιοσύνης!

Έλα να μας θυμίσεις το αίσθημα της ντροπής και της αξιοπρεπείας που το έχουμε ξεχάσει. Να παρηγορήσεις ψυχές απενωσμένες που έχουν μείνει ανυπεράσπιστες από τους μισθωτούς ποιμένες τους, που εξακολουθούν να ζουν στον κόσμο τους, την ώρα που οι έρημοι προστατευόμενοί τους κατασπαράσσονται από τους λύκους.

Σε παρακαλούμε, έλα εγκαίρως, γιατί, εδώ στη χώρα μας, το πνεύμα θάρρους που μας έχει δώσει ο Θεός, μετατρέπεται ταχύτατα σε πνεύμα δειλίας, αδυναμίας, αδιαφορίας και αφροσύνης.

Έλα και στήριξέ μας, νουθέτησέ μας, οδήγησέ μας, γιατί δεν αντέχουμε άλλο να βλέπουμε την πονηρία και την ολιγοπιστία να βραβεύονται σαν αρετές και οι ευθύνες να συντρίβουν τις πλάτες των απλών ανθρώπων.

Μεσίτευσε στην Θεία Παντοδυναμία ότι κάποιοι έχουν πιστέψει οριστικά στην λατρεία του χρήματος και πασχίζουν να κυβερνήσουν τον κόσμο με τα πουγκιά τους!

Έλα εγκαίρως, γιατί τόσο μεγάλη κακοποίηση της Αλήθειας και του ανθρώπου ποτέ στον κόσμο δεν έχει ξαναγίνει.

Γ. Σ. Γ.

Ιωάννης Καποδίστριας Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, προς την Δ' Εθνοσυνέλευση:

«...Ελπίζω ότι όσοι εξ' υμών συμμετάσχουν εις την Κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μεθ' εμού ότι εις τας παρούσας περιπτώσεις, όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς αναλόγως με τον βαθμό του υψηλού υπουργήματος των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ' ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα οποία έχει η Κυβέρνησις εις την εξουσίαν της...»

«...εφ' όσον τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν διά να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και του οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων και ανθρώπων βυθισμένων εις εσχάτην πενίαν».

Σ.Σ. Σίγουρα οι σημερινοί έλληνες πολιτικοί θα έλεγαν: «μας χαλάει την πιάτσα»!!!

Σιατίστης Παύλος:
**«Πρέπει να είμαστε ευνουχισ-
 μένοι για να τους ανεχόμεθα,
 πρέπει να είμαστε ευνουχισ-
 μένοι για να τους φοβόμαστε,
 πρέπει να είμαστε μαζοχιστές
 για να τους ακούμε, πρέπει να
 είμαστε ηλίθιοι για να περιμέ-
 νουμε κάτι καλό από αυτούς».**

*Μία πολύ δυναμική παρέμβαση
 του Μητροπολίτου Σιατίστης Παύλου:*

Μια και κάποιιοι μας σπρώχνουν να
 μπούμε στο χορό, ας μπούμε.

Η πατρίδα μας ζει πρωτοφανείς συνθή-
 κες κατάρρευσης, εξαθλίωσης, καταστρο-
 φής. Ο λαός μας οδηγείται σε μια εξουθε-
 νωτική φτώχεια, αλλά και σε ένα απίστευτο
 εξευτελισμό. **Φτώχεια ο λαός μας έζησε και
 στο παρελθόν, αλλά τότε αυτή η φτώχεια
 μας έκανε περήφανους γιατί ήταν καρπός
 αντίστασης.**

Σήμερα ο λαός μας ζει μια κατάσταση
 ντροπής και ευτελισμού. Η Πατρίδα μας
 έγινε περιγέλωλ του κόσμου. Ποιός φταίει;

Πρώτος και χειρότερος η πολιτική εξου-
 σία αυτού του τόπου. Μια εξουσία που κα-
 τέστρεψε το τόπο μόνο και μόνο για να συ-
 νεχίσει αδιατάρακτα τη νομή της. Μήπως οι
 εκάστοτε κυβερνήτες δεν ήξεραν καλά
 μαθηματικά, καλή οικονομία, καλή λογιστι-
 κή; Τα ήξεραν όλα. Τα έβλεπαν όλα και όμως
 συνέχισαν την πορεία προς την καταστροφή
 προκειμένου να νέμονται την εξουσία.

Υπήρξαν ή ανίκανοι ή διεφθαρμένοι ή
 και τα δύο μαζί. Το μόνο σίγουρο είναι ότι
 δεν αγάπησαν αυτόν τον τόπο. Δεν νοιάστη-
 καν για το λαό παρά μόνο για τις μεθόδους
 εξαπάτησής του. Δεν σεβάστηκαν αυτό τον
 τόπο.

Παρακολουθήσαμε τέτοιες απίστευτες
 στιγμές στις τηλεοράσεις μας τον τελευταίο
 καιρό που έδειξαν περίτρανα ότι δεν τους
 έννοιαζε η σωτηρία αυτού του τόπου παρά
 μόνο πως θα κρατήσουν η πως θα αποκτή-
 σουν την εξουσία.

Παρακακολουθήσαμε την ιδιοκτησιακή
 αντίληψη που έχουν για το κράτος, καθώς ο
 προσωπικός τους πλουτισμός είναι πιο πολύ
 σημαντικός από τη σωτηρία της χώρας.

Σήμερα μας υποβάλλουν σε απίστευτες
 στερήσεις, οδηγούν τους πολίτες σε απόγ-
 νωση, εξοντώνουν τους ασθενέστερους,
 ποτέ τους εαυτούς τους, για να σώσουν
 δήθεν την χώρα.

**Μας κουνούν απειλητικά το χέρι. Ποιοί
 θα μας σώσουν; αυτοί που μας κατέστρε-
 ψαν; Αυτοί που λεηλάτησαν αυτόν τον τόπο;
 Και γιατί δεν μας έσωσαν τόσα χρόνια;
 Τώρα έγιναν ικανοί;**

Αλλά για ποιο λόγο να σώσουν την Ελλά-
 δα, όταν θα έχουν αφανίσει το λαό της;
 Μήπως και πάλι για την πάρτη τους.

Ο «πολύς» αντιπρόεδρος της Κυβέρνη-
 σης είπε τη χαρακτηριστική φράση «Μαζί
 τα φάγαμε». Πρόκειται για πολύ σημαντική
 ομολογία, αλλά και αποκάλυψη μιας νοο-
 τροπίας. Της νοοτροπίας που ήθελε το Κρά-

τος ιδιοκτησία δική τους. Και επειδή θεώ-
 ρησαν το Κράτος ιδιοκτησία τους γι' αυτό το
 λεηλάτησαν και τα έφαγαν μαζί με την πα-
 ρέα τους, αλλά όχι μαζί με το λαό.

Ναι κύριοι «τα φάγατε» μαζί με εκείνους
 που θεωρήσατε την Πατρίδα μας σαν ιδιοκ-
 τησία δική σας.

**Πρέπει να είμαστε ευνουχισμένοι για να
 τους ανεχόμεθα, πρέπει να είμαστε ευνου-
 χισμένοι για να τους φοβόμαστε, πρέπει να
 είμαστε μαζοχιστές για να τους ακούμε,
 πρέπει να είμαστε ηλίθιοι για να περιμένου-
 με κάτι καλό από αυτούς.**

Το βράδυ των Χριστουγέννων η δημοσι-
 ογραφική αλητεία των Αθηνών οργίασε
 περιγράφοντας ανύπαρκτα σενάρια για
 ενδεχόμενα διαφυγής του Ηγουμενίου του
 Βατοπεδίου.

Όλη η χολή και όλη η λάσπη των εξηρη-
 μένων και ασυνειδητων δημοσιογράφων.
 Όχι, κύριοι. Αν η δικαιοσύνη λειτουργούσε
 αληθινά εσείς θα ήσασταν μέσα για την
 χρόνια παραπλάνηση και εξαπάτηση του
 λαού, για την προσπάθεια τρομοκράτησής
 του, για τη συνειδητή προσπάθεια σας να
 τσακίσετε την ελπίδα του.

Μάθαμε πλέον τις οβιδιακές μεταμορ-
 φώσεις σας. Με περισπούδαστο δήθεν
 ύφος και επιχειρήματα στηρίζετε το πολιτι-
 κό κατεστημένο αυτού του τόπου και τα
 συμφέροντα των ολίγων. Γεμάτοι ειρωνεία
 για όσους έχουν διαφορετική άποψη.

Όταν νοιώσατε ότι κινδυνεύετε, σαν τους
 ποπτικούς πριν βουλιάξει το καράβι, επιχει-
 ρήσατε να διαχωρίσετε τάχα τον εαυτό σας.

Όταν είδατε την οργή του λαού προσπα-
 θήσατε να σταθείτε απέναντι. Κάνατε τον
 «σκληρό» απέναντι στους ανθρώπους της
 εξουσίας. Παίξατε το θέατρο σας με τους
 στην ουσία στενούς σας φίλους και συνεργά-
 τες.

Κάνετε τους αυστηρούς δήθεν κριτές
 του κατεστημένου, ενώ στην πραγματικότη-
 τα είστε οι βασικοί στυλοβάτες του, οι
 σκληροί του βραχίονες, εσείς που δεν αφή-
 σατε κανένα τίμιο άνθρωπο να φανερώσει
 την διαφοροποίησή του.

Υπήρξατε οι πιο στενοί συνεργάτες και
 προπαγανδιστές εκείνων που επιχειρήσαν
 και επιχειρούν να πλήξουν την γλώσσα, την
 ιστορία και την πίστη αυτού του λαού για να
 κάμψουν τελικά το φρόνημα του, παράλλη-
 λα με την προσπάθεια σας για τον εκμαυ-
 λισμό του μέσα από ποικίλες διόδους.

Πολεμήσατε με λύσσα την Εκκλησία γιατί
 ήταν και είναι ο μοναδικός αντίπαλος σας,
 γιατί ήταν και είναι πέρα από επί μέρους
 λάθη ανθρώπων η μοναδική αντίσταση.

Σκηνοθετήσατε σκάνδαλα και όταν κλη-
 θήκατε να τα αποδείξετε, δεν προσφέρατε
 καμία απόδειξη. Συκοφαντήσατε με πάθος
 την Εκκλησία.

Την κατηγορήσατε ότι δεν πληρώνει φό-
 ρους, ποιοί; εσείς οι αληθινοί φοροφυγάδες
 και όταν κάποιιοι αρμόδιοι κρατικοί υπάλλη-
 λοι σας διαβεβαίωσαν ότι η Εκκλησία πλη-
 ρώνει φόρους εσείς συνεχίσατε τη συκο-
 φαντία σε πείσμα της αλήθειας για να απο-
 δείξετε το μέγεθος της διαφθοράς σας.
 Τρομοκρατηθήκατε όταν κυκλοφόρησε το
 κείμενο της Ιεραρχίας προς το λαό. Ο λό-
 γος; Τον είπε κάποιος από σας συνειδητά η

ασυνειδητα σε πρωινή εκπομπή: «εγώ συμ-
 φωνώ με όσα λέει το φυλλάδιο. Είναι όλα
 αλήθεια! αλλά γιατί να τα λέει η Εκκλησία;»

Δεν σας ενδιέφερε και δεν σας ενδια-
 φέρει αν είναι αλήθεια, αλλά γιατί να την λέει η
 Εκκλησία.

Συνασπισθήκατε,
 συνεδριάσατε και ορ-
 γανώσατε, εξηρημένοι
 καναλάρχες και σπιζό-
 μενοι στα πρυτανεία
 της εξουσίας δημοσι-
 ογράφοι, την σπύλωση
 της Εκκλησίας και των
 ποιμένων της για να τσακίσετε την ελπίδα
 του λαού.

Κλείνετε μονίμως τα μάτια στο τεράστιο
 έργο αγάπης της Εκκλησίας, χάρις στο ο-
 ποίο ο λαός δεν ξεσηκώθηκε ακόμη για να
 καταργήσει και εσάς και τα αφεντικά σας.

Κάνετε πως δεν το βλέπετε. Μιλάτε για
 αμύθητη εκκλησιαστική περιουσία, ενώ
 ξέρετε την αλήθεια.

Σας είπε επανειλημμένα ο Αρχιεπίσκο-
 πος ότι ψεύδεστε, ότι κατακρεουργείτε την
 Εκκλησία και εσείς δεν είχατε το θάρρος να
 τον καλέσετε για να τον διαψεύσετε.

Γιατί ή Εκείνος ψευδότην ή εσείς. Η όλη
 Του παρουσία σας χαλάει τη συνταγή γιατί
 σας εκθέτει. Εσείς όμως συνεχίζετε δόλια.
 Ξέρετε καλά το μάθημα.

Προσπαθείτε να πατάξετε τους ποιμένες
 για να σκοπίσετε τα πρόβατα και να τα
 παραδώσετε στους λύκους των οποίων
 είσθε πειθήνια όργανα.

Έχετε σπουδάσει καλά την παροιμία
 «συκοφάντει-συκοφάντει και κάτι μένει».

Από αυτή την αλήθεια ενοχλήθηκε και ο
 θλιβερός υπουργός και ζήτησε τον χωρισμό
 κράτους και εκκλησίας και την διακοπή της
 μισθοδοσίας του κλήρου.

Άμεσος ο εκβιασμός. Φθινοί τρομοκρά-
 τες που νομίζουν ότι μπορούν να απειλή-
 σουν την αλήθεια. Εκβιασμός που πηγάζει
 από τη φασιστική αντίληψη, ότι το κράτος
 είσθε εσείς.

Και παρά τα όσα χρωστάει στενό συγγε-
 νικό του πρόσωπο στο Δημόσιο, ο κύριος
 είναι ακόμη υπουργός.

Όλο αυτό το κατεστημένο επικάθισε σαν
 καρκίνος στα σπλάχνα του λαού και τον
 κατατρώγει. Υπονόμευσε τη ζωή και το μέ-
 λλον του.

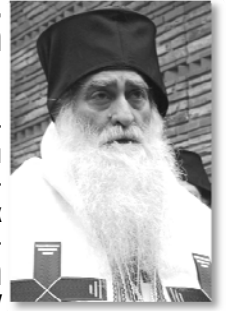
Αλλά η ώρα του τέλους γι' αυτή την πο-
 λυεξαρτόμενη εξουσία που αντί να διακονεί
 δυναστεύει και απειλεί δεν είναι μακριά. Η
 ώρα της ανατροπής δεν θα αργήσει.

Όσο κι' αν προσπαθείτε να υποδαυλίσε-
 τε τα ένστικτα των ανθρώπων και να παρου-
 σιάσετε τους ευεργέτες του, την Εκκλησία
 του δηλαδή, σαν εκμεταλλευτές, η οργή του
 λαού θα ξεσπάσει επάνω σε όλους σας,
 τώρα που αρχίζουν να καταλαβαίνουν το
 παιχνίδι σας.

Ζηλώσατε τη δόξα του Νέρωνος. Κατα-
 τρέψατε την Ελλάδα και τώρα φοβισμένοι
 δείχνετε την Εκκλησία.

Ζει όμως Κύριος ο Θεός ημών και εσείς
 είσθε ήδη νεκροί και σεσηπότες. Θα συνε-
 χίσουμε όμως πολύ σύντομα.

(από το διαδίκτυο)

Το χρονικό του Ακαθίστου Ύμνου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

μεως και επεσήμανε στο έθνος τον έσχατο κίνδυνο που διέτρεχε. «Κατώρθωσε τω όντι να πείσει το έθνος, ότι δέον να μεταχειρισθή τον θρησκευτικόν αυτού ζήλον, ουχί εν τοις μοναστηρίοις ή εν ταις εκκλησίαις, αλλά εν τοις πεδίοις της μάχης. Και περιποίησας ούτω εις το θρησκευτικόν αίσθημα πρακτικόν και ενεργόν χαρακτήρα, έδωσε νέαν εις το κράτος ζωήν» (Κ. Παπαρηγόπουλου, «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, εκδ. Χ. Μπούρα, τομ. δ' σελ. 230).

Κατάφερε ο Ηράκλειος να στρέψει την ηθική δύναμη του λαού προς θεραπείαν του προβλήματος της ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ που τους επέζε. Αν ποτέ το καταφέρουμε κι εμείς σήμερα -έστω και την δωδεκάτη-, ν' απαντήσουμε ομαδικά στους εμπαιγμούς που μας κυκλώνουν και τους θανάσιμους κλοιούς που μας ζώνουν, για να τύχουμε κι εμείς της αναλόγου ευνοίας της Θεοτόκου!

Ξεκίνησε ο Ηράκλειος τους ηρωϊκούς του αγώνες «κρατών ανά χείρας την του Σωτήρος εικόνα, υπομινήσκων εις τους συστρατιώτας τας δημόσιας και ιδιωτικές του έθνους ημών συμφοράς, εξορκίζων αυτούς να εκδικήσωσι τα ιερά τα οποία εβεβήλωσαν οι πυρολάτρες (Κ. Παπαρηγόπουλος, ένθ' ανωτέρω).

Είκοσι χρόνια μόνο ήπτες εδέχονταν οι Χριστιανοί από τα πλήθη των Περσών που είχαν ζώσει την Κωνσταντινούπολη και με τις επιτυχημένες κινήσεις ανα την Μ. Ασία του Ηρακλείου και με το ανεβασμένο ηθικό του στρατού του «έγενήθησαν ισχυροί έν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν άλλοτριών» (Εβρ. ια' 34), ώστε επί τρία χρόνια δεν επανεμφανίστηκαν οι Πέρσες στην Μ. Ασία.

Όμως καθ' όσον χρόνον εξελίσσονταν οι νικηφόρες μάχες των χριστιανών εναντίον των Περσών στα νότια της Μ. Ασίας αφ' ενός, καθώς και στα Βόρεια, στην περιοχή του Πόντου αφ' ετέρου, πολυάριθμα στίφη Αβαροσλάβων συμμάχων των Περσών, κυκλώνουν την Κωνσταντινούπολη από στεριάς και θαλάσσης!

Ο Ηράκλειος δεν μικροψυχεί, ώστε να πέσει στην παγίδα, να επιστρέψει στην πρωτεύουσα, να κυκλωθεί υπό των Περσών και να χάσει τα πάντα! Στέλνει βοήθεια 12.000 ανδρών και έχοντας αφήσει την Πόλη στην προστασία του Χριστού και της Θεοτόκου, καθώς και στην διοικητική επιδεξιότητα του Μαγίστρου Βώνου και στην αλύγιστη πίστη του Πατριάρχου Σεργίου, διατηρεί ακμαία την ψυχραιμία του συνεχίζοντας να κρατάει σε απόσταση τους Πέρσες.

Ψάλλει η Εκκλησία μας πολλές φορές κάθε Κυριακή: «Τῆς Παναγίας ἀρχάντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα!» Πίστη στον Χριστό, στην Θεοτόκο και στους Αγίους μας για εαυτούς και **αλλήλους**.

Η ομοψυχία των εντός της Πόλεως και των εκτός μαχητών έσωσε την Πόλη, ενώ αργότερα η «διψυχία» την απώλεσε!

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Εις δόξαν του δικίου και μεγάλου Θεού.

Κύριε Παντοδύναμη! Εσύ, Κύριε; θα σώσης αυτό το αθώο έθνος. Είμαστε αμαρτωλοί, είσαι Θεός! Ελέησέ μας, φώτισέ μας και κίνησέ μας εναντίον του δόλου και της απάτης, της συσηματικής τυραγνίας της πατρίδος και της θρησκείας. Εις δόξαν Σου, Κύριε, σηκώνεται απόψε η σημαία της λευτεριάς αναντίον της τυραγνίας!

Πατριώτες! Πεθαίνω διά την πατρίδα. Στέκω εις τον όρκον μου τον πρώτον. Δεν μπορώ, πατρίδα, να σε βλέπω τοιούτως και των σκοτωμένων τα παιδιά και οι γριγές να διακονούνται και τις νιες να τις βιάζουν διά κομμάτι ψωμί εις την τιμή τους οι απατεώνες της πατρίδος. Γιμάτες οι φυλακές από αγωνιστές και στα σοκάκια σου διακονούνται αυτείοι οι αγωνισταί, οπού χύσανε το αίμα τους διά να ξαναειπωθή «πατρίδα Ελλάς». Είτε ελευτερία κατά τους αγώνες μας και θυσίες μας, είτε θάνατος σ' εμάς! Πεθαίνω εγώ πρώτος απόψε. Έχετε γεια, πατριώτες, και εις την άλλη ζωήν σμιγόμεν, εκεί οποιούνται και οι άλλοι συναγωνισταί μας, εις τον κόρφον του αληθινού Βασιλέως, του μεγάλου Θεού, του αληθινού Πατρίδα, σ' αφήνω ανήλικα παιδιά και γυναίκα, αν τ' αφήσουνε ζωντανά, τ' αφήνω εις την προστασίαν σου. Κοίταξε ότ' είναι παιδιά του τίμιου αγωνιστή Μακρυγιάννη. Ποτές αυτός δεν σε ψύχρανε εις τα δεινά σου και τώρα πρόθυμος να πεθάνη διά σένα για να σε ιδούνε τα παιδιά του ελευτέρη Ελλάδα κι όχι παλιόμαθα της τυραγνίας και των κολάκων της. Διά τα παιδιά μου αφήνω κηδεμόνες τον κύριον Μιχαήλ Σκινά, Μελά, Δόσιον, Καλλεφουρνά, γυναικάδελφόν μου Σκουζέ και τη γυναίκα μου. Και νακολουθήσετε κατά την παλιά μου διαθήκη, ό,τι διαλαμβάνει, κι αν αμελήσετε εις την άλλη ζωήν θα μου δώσετε λόγον. Βιαστικός γράφω με τη σημαία μου στο χέρι. Έχετε γεια όλοι και την τυραγνία να μην την αφήσετε να φωλιάση εις την πατρίδα, να μην ντροπιάσετε τόσα αίματα οπού χύθηκαν.

1843 Σεπτεμβρίου 3, Μακρυγιάνης

Οι πολιορκημένοι δοκίμασαν να συμβιβαστούν με τους πολιορκητές Αβαροσλάβους, αλλά αλαζονικά αντιμετώπιστηκαν και αποφάσισαν να αμυνθούν πιστεύοντας στην Θεοτόκου την πανίαχυρη προστασία.

Ο στόλος τους διέλυσε την από θαλάσσης πολιορκία των Σλαβικών πλοιαρίων και ηρωϊκή έξοδος από ξηράς έτρεψε εις φυγήν το πολυπληθές στρατεύμα των Αβαροσλάβων που τρομοκρατημένοι και από την θαλασσοταραχή, που επισυνέβη αιφνιδίως στον στόλον τους, εγκατέλειψαν τον αγώνα.

Τότε για πρώτη φορά ακούστηκε η λέξη **παλληκαριά**, που εσήμαινε τους νεώτερους ακολούθους των κυρίως λεγομένων στρατιωτών, γιατί πάντες κατά δύναμιν ακολούθουσαν τους στρατευμένους!

«Ο βασιλείς Ηράκλειος με πρόταση του Πατριάρχου Σεργίου αναλογιζόμενος και ο ίδιος τον έσχατον κίνδυνο από τον οποίον εσώθη το έθνος, ανταποκρινόμενος εις τα αισθήματα του λαού και του στρατού, οι οποίοι δεν αγωνίστηκαν τόσο γενναίως παρά

Και στο μέγαρο Μαξίμου σκέφτονται για την οργή μου!

Μην είμαστε καχύποπτοι δειλοί και φουκαράδες ενδοστρεφείς, φιλότιμοι ψευτοπαλληκαράδες.

Αφού τα καταφέραμε θα πάρουμε παράδες, νικήσαμε στο κούρεμα παν' οι παλιές κρυάδες.

Με θάρρος θα γιορτάσουμε την Παλιγενεσία σαν ήρωες των έδρανων γεμάτοι ευεξία.

Γιατί να ταρασσόμαστε γιατί ανησυχούμε; Στο μέγαρο του Μαξίμου συσκέψεις συγκροτούμε.

Ποιοι θα μας γιαουρτώσουνε ποιοι θα εξεγερθούνε να μας πετάζουνε αυγά να διαμαρτυρηθούνε;

Άλλαξε τώρα η ζωή σώθηκε η Πατρίδα οι Ευρωπαίοι μας τιμούν μας κούρεψε η ψαλίδα.

Τώρα θα καμαρώνουμε στα στέγαστρα στημένοι σαν παρελαύνει ο Στρατός και φρεσκοκουρεμένοι.

Ποιοι θα μας λαιδορήσουνε, ποιοι είναι αδικημένοι; Εσώθηκε η Πατρίδα μας είμαστε ευτυχημένοι...

ο Παράλογος

μόνο έχοντας πίστη στην προστασία της Θεοτόκου, ενέκρινε σε έκφραση αιωνίας ευγνωμοσύνης προς αυτήν την καθιέρωση του Ακαθίστου Ύμνου!» (Κ. Παπαρηγόπουλος).

Ο Ύμνος αυτός ηχεί μέχρι σήμερα και δονεί τις καρδιές όσων έχουν νοιώσει το ρίγος ανάλογων φαρμακερών περιστάσεων:

«Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν ευχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε».

Τέτοιοι ηγέτες που έχουν συστρατευμένη πάνω απ' αυτούς την Θεοτόκο σώζουν πόλεις και λαούς οδηγώντας το ηθικό τους σθένος κατ' ευθείαν στην άμεσο ανάγκη, για να κλείσουν τις πληγές είτε σωματικές είναι αυτές, είτε πνευματικές.

Ενίκησε και ο λαός του διότι ακολούθησε πρόθυμα τον ηγέτη του μεταπορίζων τον θρησκευτικό του ζήλο από τα Μοναστήρια και τις Εκκλησίες στην άμεσο μάχη για την πνευματική και σωματική του επιβίωση.

Τα Μοναστήρια και οι Εκκλησίες δεν χάθηκαν, δεν έσβησαν, αλλά ήχησαν πάλι ολόφωτα με ευγνωμοσύνη προς την Πρέσβειρα.

«Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν» (Ψαλμ. 88,16). Γ.Σ.Γ.